RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 66.849 van 18 juni 1997
in de zaak A. 72.952/IV-16.490.

In zake : Willy DEPECKER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Chr. DE GANCK,
kantoor houdende te GENT,
Koning Leopold II-laan 95

tegen :

1. de Vlaamse Autonome Hogeschool Gent,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. BRAL,
kantoor houdende te GENT,
Prinses Clementinalaan 122,
2. de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, IVe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Willy DEPECKER op 22 januari 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van :

"1. ... de beslissing tot terugvordering van onverschuldigde bedragen uitgekeerd als bezoldiging voor de periode van 01.03.1996 tot 31.08.1996, voor het totaalbedrag van 115.804 Bef.
(...)
2. ... de in deze beslissing impliciete weigering vanwege het bestuurscollege van de Hogeschool Gent om aan verzoeker toe te staan dat hij zijn voltijdse opdracht uitoefent samen met de uitoefening van zijn beperkte zelfstandige praktijk in bijberoep als psychotherapeut en de daaruit voortvloeiende ambtshalve herleiding van zijn ambtsopdracht tot 70 %";

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur R. VAN DER GUCHT op grond van artikel 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 26 februari 1997, houdende bevel tot neerlegging van het verslag en oproeping van de partijen om te verschijnen op 18 maart 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. GORDTS, die loco Advocaat Chr. DE GANCK verschijnt voor verzoeker, van Advocaat E. BRAL, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Adjunct van de directeur M. BROUCKE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat aangenomen wordt dat de eerste bestreden beslissing een geschil in het leven roept dat door de rechterlijke macht beslecht moet worden; dat de Raad zich onbevoegd dient te verklaren; dat het beroep dus maar verder wordt onderzocht in zoverre het gericht is tegen de tweede bestreden beslissing;

2. Overwegende dat als tweede bestreden beslissing verzoeker aanduidt de impliciete weigering van de eerste verwerende partij hem de gevraagde cumulatie van zijn voltijdse opdracht met zijn zelfstandige beroepsactiviteit toe te staan; dat aan de hand van het feitelijk verloop van de zaak, en van de door verzoeker aangevoerde middelen, dit onderdeel van zijn vordering geïnterpreteerd kan worden als zijnde gericht tegen de beslissing van 7 februari 1996 van het bestuurscollege van de eerste verwerende partij waarbij zijn leeropdracht met ingang van 1 maart 1996 als deeltijds (70 pct.) wordt beschouwd omdat hij een activiteit als zelfstandige uitoefent, alsmede tegen de beslissing van 22 maart 1996 waarbij datzelfde bestuurscollege de evengenoemde beslissing bevestigt;

Overwegende dat deze interpretatie in acht genomen, de exceptie van onontvankelijkheid van de eerste verwerende partij volgens welke tegen de door verzoeker bestreden "impliciete weigering" geen ontvankelijk annulatieberoep kon worden ingesteld, geen voorwerp heeft;

3. Overwegende dat de eerste verwerende partij opwerpt dat het beroep te laat is ingesteld;

3.1. Overwegende dat krachtens artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de termijn voor het annulatieberoep ten opzichte van verzoeker maar kon ingaan zo, toen ze de bestreden beslissingen aan verzoeker betekende, de eerste verwerende partij het bestaan van dat beroep alsmede de in acht te nemen vormvoorschriften en termijnen had vermeld; dat ze dat niet heeft gedaan; dat weliswaar het bedoelde wetsvoorschrift wel dwingend recht is, maar niet van openbare orde aangezien het strekt tot bescherming van de persoonlijke belangen van de burgers; dat zulks ten eerste betekent dat zich niet op dat voor-

schrift kan beroepen degene die de bescherming die het biedt niet behoeft omdat hij zelf reeds weet wat hem volgens dat voorschrift meegedeeld moet worden; dat zulks ten tweede betekent dat de verzoeker zich op de bescherming die dat voorschrift hem biedt moet beroepen als en van zohaast het procedureel ter sprake komt; dat in de onderhavige zaak enerzijds niet blijkt dat verzoeker ondanks het uitblijven van de voorgeschreven mededelingen weet had van de mogelijkheid van een beroep bij de Raad van State; dat anderzijds het bewuste voorschrift procedureel voor het eerst ter sprake kwam in het verslag van het bevoegde lid van het Auditoraat en verzoeker er zich dan bij de eerste procedurele gelegenheid, ter terechtzitting, op beroepen heeft;

Overwegende dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

4. Overwegende dat de eerste verwerende partij ook een exceptie van onontvankelijkheid wegens gebrek aan belang opwerpt; dat zij die exceptie met de volgende argumenten ondersteunt :

> "Verwerende partij meent dat het belang dat verzoekende partij kan hebben, inmiddels is uitgedoofd.
> Daar waar immers verzoeker zich niet de moeite heeft getroost tegen de oorspronkelijk getroffen beslissing van 07.02.1996 een annulatieberoep in te stellen en deze beslissing ongetwijfeld definitief is geworden, kan verzoeker thans moeilijk hard maken dat hij nog over een actueel, stellig en geoorloofd belang beschikt.
> ...
> Daar waar verzoeker zich gedurende een gans jaar heeft neergelegd bij de getroffen beslissing en zijn werkzaamheden aldus heeft verdergezet, wel degelijk wetende dat hij ambtshalve deeltijds was geworden (mededeling van de Hogeschool op 15.03.1996 - aantekenen van bezwaar - mededeling van Hogeschool van 25.03.1996 - publicatie in het Belgisch Staatsblad), is zijn belang bij onderhavige procedure uitgedoofd.";

4.1. Overwegende dat verzoeker met zijn huidig beroep opkomt tegen de beslissing van 7 februari 1996, dat die beslissing niettemin te zijnen opzichte "definitief" geworden zou zijn, indien zijn beroep laattijdig was geweest; dat onder 3.1. gebleken is dat dit niet het geval is;

Overwegende dat voor de eerste verwerende partij het zich neerleggen door verzoeker bij de beslissing van 7 februari 1996 hierin bestaat dat hij zijn zelfstandige beroepsactiviteit verder heeft uitgeoefend en aldus de hinderpaal niet heeft weggenomen voor het als titularis van een voltijdse opdracht beschouwd worden; dat met zijn beroep verzoeker er echter blijk van geeft dat voor hem die hinderpaal onwettig was; dat men zich tevergeefs afvraagt hoe het feit dat wie zich niet conformeert aan een volgens hem onwettige voorwaarde voor het verkrijgen van een voordeel, hem zijn belang kan doen verliezen bij een annulatieberoep dat juist op de onwettigheid van die voorwaarde is gebaseerd;

Overwegende dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

5. Overwegende dat in zijn tweede annulatiemiddel verzoeker de bestreden beslissingen een motiveringsgebrek aanwrijft;

5.1. Overwegende dat de beslissing van 7 februari 1996 alleen wordt verantwoord met de motivering :

> "Betrokkene oefent een aktiviteit als zelfstandige uit. De aard van deze aktiviteit laat redelijkerwijze niet toe dat deze aktiviteit beperkt blijft tot max. twee halve dagen per week.";

Overwegende dat die motivering letterlijk dezelfde is als die welke de Raad in de zaken behandeld bij zijn arresten nr. 62.873, BARCZUK, van 30 oktober

1996 en nr. 64.381, SCHAUTTEET, van 5 februari 1997 onernstig heeft bevonden; dat het klaarblijkelijk om een door de eerste verwerende partij gehanteerde stijlformule gaat; dat stijlformules geen behoorlijke motivering kunnen opleveren;

5.2. Overwegende dat de beslissing van 22 maart 1996, genomen na een door verzoeker ingediend bezwaar, als motivering vermeldt : "dat geen nieuwe elementen worden aangebracht noch een materiële vergissing is begaan, zodat ze haar eerder genomen beslissing inzake cumulatie behoudt";

Overwegende dat met die motivering de stijlformule gehanteerd ter verantwoording van de beslissing van 7 februari 1996 niet door een echte motivering wordt vervangen;

6. Overwegende dat het besproken annulatiemiddel tot de kennelijke gegrondheid van het beroep moet doen besluiten,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden de beslissingen van 7 februari 1996 en 22 maart 1996 van het bestuurscollege van de Vlaamse Autonome Hogeschool Gent waarbij de leeropdracht van Willy DEPECKER als deeltijds (70 %) wordt beschouwd.

Artikel 2.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Vlaamse Autonome Hogeschool Gent.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien juni 1900 zevenennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. BORRET.**